

Clasa a II-a

Sfântul Mare Mucenic Gheorghe

– purtătorul de biruință –

Născut din părinți creștini, în Capadochia, vestitul Mucenic Gheorghe a trăit în vremea împărăției lui Dioclețian (284-305). Sfântul Gheorghe s-a născut în Capadocia (Turcia de astăzi), într-o familie creștină. Rămâne orfan de tată, de foarte tânăr, și, împreună cu mama sa, se mută în Palestina. Ajungând la vârsta desăvârșirii, tânărul Gheorghe a devenit prețuit de toți, prin pricepere și osteneală, în același timp fiind și viteaz în luptă. La un moment dat, ajunge conducător de oaste în garda împăratului. În anul 303, Dioclețian a început o aprigă prigoană împotriva creștinilor, aceștia fiind obligați să aleagă

între idolii păgâni și dreapta credință în Hristos. Prigoana a ținut până în 313, când împăratul Constantin cel Mare, prin edictul de la Milan, declară creștinismul religie de stat, aducând astfel pace creștinilor.

Sfântul Gheorghe, fiind născut din părinți creștini, a fost întemnițat de Dioclețian și pus la chinuri, ca să renunțe la credința sa. Mulți păgâni, văzând că Sf. Gheorghe a rămas viu în urma torturilor, s-au întors la credința în Iisus Hristos. Legenda spune că, acolo în temniță, Sf. Gheorghe, atingându-se de un mort, acesta a înviat, iar în momentul acela, împărăteasa Alexandra, soția lui Dioclețian, văzând acestea, a mărturisit credința ei în Hristos. Drept urmare, Dioclețian a poruncit să li se taie capetele și Mucenicului și împărătesei Alexandra. În drumul spre osândă, împărăteasa și-a dat duhul, iar Sfântul Gheorghe, mulțumind lui Dumnezeu, și-a plecat capul sub sabia și a fost tăiat. Aceasta s-a întâmplat în 23 aprilie 303. În credința populară, Sfântul Gheorghe este asociat adesea cu omorârea balaurului. Această legendă datează din secolul XII și una din variantele sale este „Legenda Aurea”. Se povestește cum un balaur imens și feroce a apărut lângă orașul Silena din Lybia. Locuitorii trebuia să-i ofere zilnic oi pentru a-i potoli foamea, iar când nu au mai avut oi, balaurul a cerut pe fata împăratului. Atunci a apărut un viteaz creștin care s-a oferit să răpună balaurul. În unele icoane timpurii, fața împăratului este înfățișată în gura balaurului, în timp ce un viteaz cu o suliță se luptă cu acesta. După ce a străpuns balaurul cu sulița, tânărul a dus-o pe prințesă la palatul împăratului, care i-a oferit mâna ei și jumătate din împărăție. Viteazul a refuzat, spunând că mai are multe alte lucruri de îndeplinit în lupta sa pentru apărarea bisericii și ajutorul săracilor și nedreptățiților; apoi le-a spus că numele lui este Gheorghe și a plecat.

Bibliografie

www.doxologia.ro

Sf. Gheorghe

